

Szerkesztőségi iroda:
Főpice, Csulak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldeniük.
Kiadó hivatal
Pollák Mór könyvnyomdája,
ho. 4. a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérbeantatásán intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A háromszéki „Házipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tüzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap hetes
kint kétszeri
csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési feltételek:
Helyben házhoz kordra, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasabos petit-sorot, vagy
annak helyéért 6 kr.
Helygördi kulcs 30 kr.
Nyilttor sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a
„NEMERE”
IX. évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Jan - március . . . . . 1 frt 50 kr.
Jan - június . . . . . 3 frt — kr.
Jan - december . . . . . 6 frt — kr.
Külföldre egész évre . . . . . 8 frt — kr.

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-hivatalának Pollák Mór könyvnyomdája Sepsi-Szentgyörgyre küldendők.

Előfizetőink szívesen kérjük előfizetéseiket megújítani, midőn felesleges példányokat nem nyomtathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala.

Budapest, 1879. január 1-én

n - Az ellenzéki igazságok közt állandóan szerepel azon vádaskodás, hogy a Tisza-kormány nemcsak hogy senmit sem tesz pénzügyi bajaink enyhítésére, de inkább megrontotta azt s főcéljainak, mely hatalma fenntartására irányul, teljesen alárendeli a haza anyagi érdekeit.

Nos, a kormánynak 1877-iki zárszámadásai alkalmat nyújtanak szemébe nézni e vádnak s megvizsgálni, hogy mennyi igazság van abban s hogy egyáltalán igaz-e?

A számok érthető nyelven beszélnek. Legelőször is azt látjuk, hogy az 1877-ik évi deficit 108,761 forinttal kevesebb, mint a mennyit a kormány várt, a mennyiben az 1877-évi első irányított költségvetés (kerek számban beszélve) 216 millió bevételt 243 millió kiadást s így 26 millió 559,795 forint deficitet tüntetett fel s a tényleges eredmény az államszámszék által megvizsgált 1877-iki zárszámadás szerint 221 millió bevétel s 247 millió kiadás.

Örvendve konstatáljuk e tényt, először mert a deficit, bár csekély mérvűben, de mégis kevesebb az előirányoztnál, de különösen azért, mert a külföld e számadást látva, meggyőződhetik, hogy a magyar pénzügyi kormányzat sikerrel törekszik valódi s tényleges alapot fektetni költségvetési előirányzatát, hogy nem személyvesztési játék az öncsalódásra s mások felrevezetésére számítva, hanem az ország pénzügyi helyzetét előtűntető a maga valóságában Bizonyynal alkalmas e meggyőződés bizalmat ébreszteni pénzügyi regenerációnk iránt a külföldi pénzpiacra, melyet a megelőző évek számadásai képzelt tényezőkkel s a valóságnak meg nem felelő fölfevéseikkel gyanúra kényszerítettek s ezzel hitelünknek mád nélkül ártottak. Mostani pénzügyi kormányzatunknak e becstelenségek eljárása tehát alkalmas a gyanu és bizalmatlanság megszüntetésére, miért is elismerést érdemel, kivált most, midőn e bizalomra, terhes adósságaink konvertálására célzó pénzügyi műveleteinknél oly nagy szükségünk van.

S az előirányzatok alaposágára s a számadások megbízhatóságára s ezzel karöltve a deficitet fokozatos fogyasztásra célzó e törekvés nem mai kölcson, hanem egyidejű a Tisza-kormány fennállásával. Minek bizonyítására ismét legérthetőbben beszélnek a számok 1875-ben a bevétel 198 millió, a kiadás 238 millió s így a deficit 40 millió volt az 1876-évi

a bevétel 214 milliót, a kiadás 246 milliót s a deficit 31 milliót tett ki. Az 1877-évi, mint fentebb látjuk, a deficit már 28 millióra szállott le. A hiány tehát ez adatok bizonyossága szerint évről-évre kevesedik s bír még mindig jelentékeny a deficit, de ha azt az 1874-iki Kerkapoly-féle (fuzió előtti) hatvankét millió deficit mellé állítjuk, kétségtelennek tűnik fel, hogy az utóbbinak pénzügyi kormányzatát eredményeiért üdvözölhetjük s a hazára hasznosnak deklarálhatjuk.

De hát mit törődik az ellenzék a számok e bizonyításával! Azt mondja: könnyű az aránylag kedvező eredményt felmutatni, mert hát a Tisza-kormányzat óta nagy munkát kapott az adóprős; mert hát ime, 1874-ben a rendes bevételek csak 183 milliót tettek, míg 1877-ben már 213 millióra emelkedtek, mely emelkedés pedig egyedül az adóemelések s a rendkívül megszorított adóbehajtásnak eredménye. S aztán - így szól az ellenzéki vádaskodás - igaz, hogy Kerkapoly idejében 1874-ben hatvankét millió volt a deficit, de ugyanazon év kiadásai közt 22 millió volt a hasznos befektetés, s végül, hogy most államadóssági kamatokban s törlesztésben tizennyolcadfél millióval többet kell fizetnünk, mint akkor.

Való, hogy ez ellenvetések tetszetősek, azonban szerencsére nem felelnek meg a dolgok valódi állásának. Igaz, hogy emele a törvényhozás 1876 óta az adót s az adóbehajtás is megszorítottat, de mindent aligha kellett volna tennünk az előző évek esztelen megmondolalan és botor befektetései nélkül, mikor nyakrafére építettek jövedelem nélküli vasutakat, békák számára csatornákat és fényes sugárutakat, nem gondolva arra a körülményre, hogy ezeknek a vállalatoknak a terheit az utókor keservesen fogja megérőzni. Tehát ezek az ugynevezett „hasznos”, de legnagyobb részt tulajdonképpen fölösleges s így káros, korai s összehalmozott befektetések voltak az okai pénzügyeink szomorú hanyatlásának s épen azok idezték elő, hogy e hanyatlásból csak túlérő eszközök - minő az adóemelések s szigorú behajtás - segíthetnek ki. Több az államadóssági kamat s törlesztési járulekunk 17 millióval? Igaz, de e 17 millió legnagyobb része oly adósság kamatja, melyet az előbbi kormányok csináltak s másik része kamatja azon rente-kibocsátásnak, amely tulnyomólag előbbi évek terhes adósságainak beváltására fordították. Ellenzékünk jól tudja ezt, de nem tudja a nagy tömeg s ezt a tömeget elámitani pompás eszköz a dolgok valódi állásának elhallgatása s a tényleges viszonyok meghamisított előadása. De hirt azért van a sajtó, hogy a dolgok valódi állását felferítse. A sajtó meg is teszi e kötelességet, csak a közönség is tegye meg a magáét s ne az ellenzéki ferdtések, de a tények után ítéljen. Akkor csufot fog valani az ellenzék a maga megsokkott cseles fogásaival.

* A miniszterelnök m. hó 31-én reggel 10 óra körül fogadta a lapok által már említett újabb bosznyok küldöttségét a zvoníki szandzságból. A küldöttség 8 tagból, egyesen katolikus és görög keleti vallásúkból állt. Neveik Stefanovics Péter gracsenciai g. k. lelkész, Jankovics István bjelinai tanító (a küldöttség szónokája) Bogdanovics Maxim magyovicsi földműves, Tadič Bozso pogoriceai földműves, Galics György szlatai földműves, Ilics Marian maglaji földműves, Gluvakovics Marian bjelai földműves, Julics Iván vukicsi földműves. — A küldöttség egy 700 aláírással ellátott folyamodványt nyújtott át a magyar kormányelnöknek, a folyamodvány az okkupáció, s a nyomában beállt rend feletti örömeinknek s hódolatuknak kifejezést adva, arra irányul, hogy a bégeknek terményekben adni szokott egy harmad a lakosok kimerültségének te-

kintetbe vételével ez évben elengedtessek. A küldöttség tolmácsa Szokolovics József miniszteri fogalmazó volt. A miniszterelnök a küldöttséget barátságosan fogadta s a kérvényt átvette azon ígérettel, hogy azt az illetékes helyre fogja juttatni. A küldöttség a miniszterelnök szives fogadásá felletti örömeinek nyilvánításával távozott.

* Bukurestből jelenti a „Pressa”: A bolgárországi natabusok választása be van fejezve. Tirnovába fognak összegyűlni a fejedelem megválasztására. Közülük 75 hivatalnok és 30 pap.

A török kormány programja, melyet mindjárt megalakulásánál ígért, maig sem jelent meg teljesen s az új miniszterium tettei sem igen alkalmasak fölvilágosítani Európát a portánál újabb hatalomra került férfiak célja felől. E helyett Kheireddin basa egy nyilatkozatot kapjuk, mely, mint alább olvasható, biztatásokban és jó szándékokban nem szakolódik, melyely szemben azonban a Konstantinápolyból érkező többi tudósítók nagyon vizsgálatlan képet nyújtanak. A politikai bonyodalmakat mindinkább súlyosbítják a pénzügyi zavarok, melyek már-már katasztrófával fenyegetnek. — Anglia és Franciaország képviselői, mint a „Pol. Corr.” jelenti kerekén kijelentették, hogy a baj orvoslását csak az által érheti el, ha a pénzügyek kezelése nyugot-európai minifériakra bízatik. De a porta körében, úgy látszik, a radikális reformoktól még mindig irtóznak s tovább folyik a személyes versengés, miatt a nép igazgatótsága és forrongása mindinkább növekszik. Erre vonatkozólag távirják a „P. Ll.”-nak Konstantinápolyból dec. 30-iki kelettel:

„Az igazgatótságot mindinkább növekszik s a lakosság minden rétegére kiterjed. A minden oldalról fenyegetett kormány éjénként számos egyént elfogat a magasabb körökből is. A porta erőszakos lépéseitől való félelem oly nagy, hogy tekintélyes katonai és polgári méltóságok részint ideig hajókra, részint a követek palotájába menekültek; a legelőbbkelő mohamedánok úgy nyilatkoznak, hogy kétségbeesett lépésekhez kell folyamodni e türehtelen állapot megszüntetése végett. Állítják, hogy a felizgatótt tömeg csak ismert vezérei jeladására vár, hogy föllázadjon. Másrészt a nyomor a lakosság minden rétegében, de főleg a hivatalnokok közt íjesztően növekszik, a papírpénzt a pénzváltók nem fogadták el többé; 20 pénzváltó elfogatótt, a többi bezárt a boltját. Tömördek hivatalnok család éhínséggel küzd, több 100 nő a nagyvezír palotája elé gyűlt s iszonyu fenyegetésekbe tört ki. Még nagyobb az alsóbb osztályok nyomora; a teherhordók, kik Konstantinápolyban igen fontos elemek képeznek, a péküzletek megrohanásával fenyegetőznek. A lázadás kitörése minden órában várható s következményei beláthatatlanok volnának.”

A függő politikai kérdésre e belzavarok természetesen a legkedvezőtlenebb hatást gyakorolják s kevésbé bizhatni a némely oldalról érkező jobb híreknek, melyek ugyanis rendezes alaptalanoknak bizonyulnak. Míg egyrészt azt jelenti, hogy a macedonai bolgár lázadás majdnem teljesen megszűnt s az orosz sereg komoly készülétek tesz a hazavonulásra. Totleben tük. pedig Burkasza készűl áthelyezni főhadit szállását stb., ami arra mutatna, hogy Oroszország talán mégis abbahagyja fondorkodásait a bolgárok közt, — másrészt a „Pol. Corr.” nek azt írják Konstantinápolyból, hogy Lobanov hg. orosz nagykövett meglátogatta Karatheodory basát s formaszzerű kötelezettség nélkül ugyan, de kijelentette, miszerint Oroszország kész volna a san-stefanoi szerződésben megállapított hadikézpót-lásról teljesen lemondani, ha a porta beleegyeznek Bulgária és Kelet-Rumélia egyesítésébe. Ehez azonban nemcsak a portának van köze, hanem a nagyhatalmaknak is; Anglia és Ausztria-Magyarország felfogása pedig e kérdésben eléggé ismeretes.

A forradalom előjelei Oroszországban.

A Kiewben oly véres összejövetkezésre vezető mozgalomról egy újabb levelet vett az „E—” Szt-Pétervárról, a mely a forrongást a kezdet stadiumáig vezető le egészen a városnak ostromállapotba helyezéseiig.

A levél így hangzik:

A kiewi forrongások.

Szentpétervár, dec. 28.

Kiewből folyó hó 26-áról a következő jelentést írják: „Tegnapelőtt óta az egykori kis-oroszországi főváros Kiew nem bír többé egyetemenl; 48 óra óta a város legszigorubb ostromállapot alatt nyög. Mind ennek ismét nyughatatlan szegény diákjainak az okai, kik nem bírtak csendesen maradni és minduntalan kormányellenes tüntetésekkel lépnek fel a szent kormány ellen.

E hó 23-án az itteni Szt.-Wladimir-féle egyetem épületében a Kriszcsatikon mintegy 200 diák gyűlt össze, hozzájuk csatlakoztak a gymnáziumi tanítók és azt határozták, hogy a pétervári tanuló ifjúsághoz egy üdvözlő iratot fognak küldeni. Ezt csakugyan meg is írták a helyszínén, lepecsételték és postára küldötték. Mind ez a legnagyobb csenddel és legkisebb rendtelenség nélkül történt.

Nem kevésbé hökkentek meg azonban, midőn a postamester azt üzenté vissza, hogy ezen levelet nem küldheti rendeltetése helyére, hanem kénytelen azt a hatóságnak további rendelkezésig átszolgáltatni. A diákok látván, hogy el vannak árvulva, a levelet visszakövetelték, de a postamester ezen kívánságukat nem teljesítette. Erre a diákok közt rendkívüli nagy zaj támadt és sokan közülök erőszakhoz akartak nyulni, midőn a postahivatal előtt kiáltószerű hallatszó, mely e szavakat hangoztatta: „Zsandarmi üdit“ (zsandárok jönek). — És valóban nem sokára a postahivatal előtt nyolc zsandár jelent meg; ezek a diákokat szétoszlásra szólították fel, mely rendeletnek az ifjak engedtek is és szétmentek. — Ezzel a csend helyreállítottak látszott. De ez csak úgy tetszett. A diákok üdvözlő iratának lefoglalása nem sokára szárnyra kelt az egész városban és két órával később az egyetem épülete előtt, nem különben a közel fekvő utcákban, több száz diák, sok ezer munkás és más népség sereglent egybe. Irtozatos zaj támadt, mindenki hangosan kiáltozott, a diákok a néptömeghez beszédeket akartak tartani, — a szónokokat a nép karjaira emelte, de a roppant zajtól és füttyentésektől mit sem lehetett hallani.

Mintegy esti 6 óra volt, midőn a szent Wladimir-egyetem csak kevéssel ezelőtt kinevezett rektora: Bunge, titkos tanácsos a diákok közt megjelent és őket szétoszlásra kérte fel, nehogy a hatóságnak alkalom nyújtassék szigorubb rendszabályok hozatalára. A diákok most is engedtek és a sokaság szétoszlott. Mindnyájan azt hitték, hogy ezzel minden összeütözésnek vége fog szakadni; de alig állott be az éj, midőn az utcákban a diákokat ide s tova futkosni lehetett hallani. — Most új kiáltások hangzottak: „Bratje nasich arestujat“ (Pajtások, a mi embereinket elfogdassák) volt a lázító jelszó. Azonnal riadót fújtak a várbeli őrhelyen, mi azt jelentette, hogy a katonaság rohamot fog intézni a lakosság ellen.

Erre kevés perc múlva az összes városi őrizet ki is rukkolt. De még senki sem tudta, mi fog tulajdonképen történni. Egész éjjelen át a legnagyobb félelem és aggodalom uralkodott az egész városban.

Más napon, azaz 24-én a diákok az egyetem kapuit bezárva találták és a felolvasások a legközelebbi nyári felévig fel voltak függesztve. Alig olvasták a diákok az ezen rendeletet hirdető falragaszt, azonnal ismét összegyülekeztek, az egyetem főkapuját belétkézték és az épület belsejébe nyomultak, hol mindent összezuztak és szakítottak.

Erre a várban ismét megharsant a riadó és kevés perc múlva az egyetem épülete körül volt véve katonaságtól. A diákok a tantermekből a katonaságra székeket, köveket, ablakokat dobtak le sőt még lövöldöztek is rájuk, de ekkor egy osztály katonaság a termekbe rontott és a kihágók közül mintegy százharmincat elfogott.

Ez alkalommal 7 diák leszurattat, kik rögtön halva maradtak, több mint 30 közülök megsebesült és egy katoná fején súlyosan megsérült.

Ma ismét csend van, de mi ostromállapot alá helyeztetünk.

Az hírik, hogy Bunge egyetemi rektor megfosztott hivatalától.

A katasztrófa előestéje Konstantinápolyban

Táviratok és tudósítások halomszámra hozzák a török birodalom fővárosából a szomorubnál szomorubb tudósításokat e szerencsétlen birodalom kétségbeesztő viszonyairól. A süllyedés óriási, a nyomor leírhatatlan, iszonyú zavar mindenfelé. A segegyre se mód, se erő, se kitartás. Nincs ki segítője.

„udna, csak a tanácsadó sok. A háború sebeihez újabb politikai és társadalmi sebek járulnak. Minden egy nem sokára teljes erővel s az egész birodalmat első ízétől az utolsó megrázkédtató katasztrófára vall.

A legfenyegetőbb és megdöbbentőbb jelenség a leírhatatlan nyomor, a melyet a papirpénz bevonásáról nyilvánosságra jött híre az elviselhetlenség fokozott. — Félni lehet, hogy a nyomor, mely már a hivatalnoki osztályba is elharapódzott, éhségtyúpusban fog kitörni s ez okvetlenül a legvérengzőbb társadalmi drámára fog vezetni.

Az igazgatóság már is rendkívüli. Asszonyok, hivatalnok feleségei vonulnak a nagyvezír palatájá elé, mint a nagy forradalom előtt Párisban hátramaradt fizetéseket követelve. A katonák, a kik hónapok óta nem kaptak zsoldot, nyugtalanoknak és készülnek felmondani a fegyelmet. A munkásnép lízas forrongásban van, kínozza az éhség, kenyéért kiáltoz s meg akarja rohanni a sütőműhelyeket.

Az új kormány tettehettelenek bizonyult ilyen állapotok között. Bármennyire meg van benne a jóakarát, nem képes segíteni, mert nincsenek segélyforrásai. Kapkodnak fűhöz-fához. A nagyvezír a kamarák összehívásában lát segítő eszközt, — a szultán fél a kamaráktól. Ozman pasa ezek összehívásában s még inkább összejövetelében biztos vezetőjét látja a forradalomnak.

Nem tudják mittevék legyenek. A rendszeretlenség következményeül a legkésőbbesettebb eszközökhöz folyamodnak. A pénzváltókat rá akarják kényszeríteni, hogy a kaimékat a régi árfolyam mellett váltsák be. Ezek azonban 400 piasternyi árhoz szabják követeléseiket. Huszaf elfogtak közülök, de ez nem segít a bajon, csak öregbíti azt.

A nagyhatalmak képviselői különféle tanácsaikkal növelik a zavart. A pénzügyi tanács francia és angol biztosainak kemény nyilatkozatai még inkább súlyosítják a pénzügyi kalamatást. Hozzájárulnak a biztosíték kérések az idegen alattvalók személy- és vagyonbiztonságának érdekében. Az angol flottáját akarja védelmőkre Konstantinápoly alá rendelni.

Miniszttertanács miniszttertanács után váltakozik. A egyikben a pillanatnyi kényszer nyomása s a minduntalan változó szükség szerint megsemmisítik, a mit egy előbbi tanácsban határozaképp meghoztak. A bajokat oly vészhozókknak, annyira feltornyosultaknak tekintik a szultán környezetében is, hogy egy kitörő nagy forradalom élen, a mely a küszöbön áll, nem látnak már más kiségitő eszközt e hatalmak végeszközéül, — a fegyveres erőnél Koncentrálják a laktanyákban a katonaságot. A behuzott csapatok egy része a leginkább veszélyeztetve hitt pontok körül a nyílt téren sátoroz.

Az igazgatóság kihát az előkelőbb mohamedán körökre is. Valamennyi az elviselhetlenségű fokozódott nyomor által gyötörve, kész a legkésőbbesettebb lépésekre. Az Eynb nevű külvárosban a kitörés szélén áll a nyomor által hajtott mozgalom. Hangosak a panaszok, fatalisztikus az elszántság. Csak az első lökésnek kell megtörténni, hogy lángba boruljon az egész Stambul és véres küzdelem folyjon a létért mindenki által minden ellen.

Megdöbbentően tanulságos állapotok a konstantinápolyiak minden oly nemzet számára, mely a korrupciót és árulást elhaltalmaskodni engedti a kormányruhául. Legtanulságosabb reánk a magyarokra, a törökökre s úgy látszik, hozzá hasonló politikusra.

A közdi-vásárhelyi oltáregylet.*)

Az oltáregylet mult év nov. 28-án tartotta meg közgyűlését, melyet főtitiztelendő Bálint Károly kanonok ur meghatában szép elnöki megnyitő beszéddel üdvözölt. E beszéd lapunk számára az alábbiakkal együtt be lett küldve, minthogy azonban a különben is terjedelmes jelentésnek lapunk szűk keretét nagyon igénybe vennék: kénytelenek vagyunk az alábbiakra szorítkozni s az egylet működését feltüntető jelentést közöljük.

A lelkes éljenzések közt elhangzott igazgatói megnyitő beszéd után kezdetét vette a tanácskozás 19 pontban. Egyik pont érdekesebb volt a másikkal. Mindenk az egylet beléletét, működését és az elért üdvös eredményeket, minők: az egylet pénztári állása, számadások vizsgálása, a kezelő bizottság fölmertése, a további pénzkézézés módja, Al és Fel-Csikon főkegyeltek szervezése, beadott kérvények tárgyalása, a főjegyző évi jelentése, egy aljegyző választása, egy az egylet javára ajándékozott kép kisorsolása sat. tártá föl a közgyűlés előtt. S hogy mindezeket mily szép rend, szellem, higgadság és bölcsé tapintattal vezette, az örökteléken nemes lelkű elnök báróné: Szentkereszty Stephánie ő méltósága — fölösleges mondanom. Elég annyit megemlítenem, hogy ő egyletünk szülője, élete, éltető véd és őrangyala, kit ez és sok más hazaszerető ismert jótéteményei, minden jók szívében, már is halhatatlanná tettek, s kit az isten egy házmunka, hazánk és a szenvedő emberiségnek sokáig megtartani fogyeskedjék.

E közgyűlés jegyzőkönyvének egyik főpontja a „17. ik“, vagy is: egyleti főjegyző Bálint László-nak „évi jelentése“ a mint következők:

Jelentés

a közdi-vásárhelyi oltáregylet bizottmányának 1877 aug. 5-től 1878 19-ik terjedő működéséről.

„Mindén isten nagyobb dicsőségére!“

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Mult év aug. 5-én történt a közdi-vásárhelyi oltáregylet végleges megalakulása, mikor is az ideiglenes bizottság működése és az egylet alakulása történetéről, tisztelőből kifolyólag, megtettem szerény „évi jelentésemet“. Azóta egyletünk egy év és három hóval vénebb lett s ma már örömmel jelenthetem, hogy kerek számban épen kétvevcs vagyunk. Aztát, ha örömmel telik el az ember-lelke, midőn születtek napjának imádt fölviradását szemlélheti: akkor örömtől kell áradozni a mi szívünknek is ma midőn egyletünk születésének második évfordulóját ünnepelni szerencsések lehetünk.

Legyen azért mindenek előtt — hála és köszönet néked jószágod istenünk; ki ezen — a te nagyobb dicsőségére, az oltári szentség imadására s szent hajlékaid díszének emelésére alakult, oltáregyletünk másoltuk évtét is befőtteni engedted!

Legyen fiúi hála s köszönet néked — egyletünk fővédnöke — nagyméltóságú püspök szeretett főpásztorunk, ki e zsenge intézményt atyai szárnyaid alá venni s pártfogolni méltóztattát!

Legyüdvöz te is — szülő édes anyja egyletünknek: mélyen tisztelt méltóságos elnök-báróné. Lejle minden szent, nemes és magasztosért hön dohogó szived édes anyja, örömet zsenge szülöttedben áldás és siker koronázza igen hosszán életében. Léhesz a leghosszabb emberkorig boldog szemlélője dicső műved nagy termettségének. És feláldozó üdvös fáradozásaid és számtalan áldozataid által fölépített ponthajlékaid szentélyében jelenlévő istenség legyen megjutalmazója méltó érdemidnek.

Legyüdvöz te is — két éves szülöttünk — bölcs, és buzgó igazgatója! Nagyon gyenge még zsenge egyletünk, alig készenntés szelidlelked, bölcs kormányod, atyai kegyességé igagassza azt egy, hogy növekedvén a korban növekedhesék kedvességé és pártfogásban is isten és emberrek előtt.

Mindnyájan e két éves szülött alkotó részei: mélyen tisztelt tagok és tisztviselők! Legyetek ti is üdvözölve a mai születés és névnapon. A gondviselés örököljék fölötteket, tartsa meg legdágobb kincseteket a jó egészségé, hogy istennek tetsző képen egy működhesenék, miszerint zsenge oltáregyletünk a legkésőbb vónsége juthasson s akkor is virágözvén bő gyümölcsöt teremhessen

Milyen t, közgyűlés! bocsánat és szerény kitérésémért, hiszen mondtam, hogy ma évfordulati emlék ünnep van, kellett tehát — nem csupán szokás, de kegyeletből rövid üdvözetemet előre bocsátanom.

Visszatérek most már oda, a honnan kiindultam, s felsorolom: mit műveit egyletünk élete második évében, hogy aztán megítélni lehessen abból, ha vajjon életre való-e, életét érdemel-e, két éves szülött?

1878 augusztus 15-én püspök urunk ő nagy méltósága által megerősítettét alapszabályok értelmében a közdi-vásárhelyi oltáregylet véglegesen megalakult. Ugyanis az ideiglenes bizottság elnöke saját s a bizottság nevében — meleg köszönetét mondván az eddigi bizalomért — ki jelenti, hogy idl. megbízatásuk és azzal járó kötelezettségük megszűnt. Fölvívja tehát az egylet érdemes igazgatóját m. Bálint Károly főesperes urat, hogy az alap szabályok 7 §-a értelmében az állandó bizottmány és 40 bizottsági tagnak 3 évre leendő megválasztását eszközölni sziveskedjék. —

A megojtett választás eredménye következő lett: B. Szentkereszty Stephánie ő méltósága, mint egyletünk élete és védangyala egy szív és lélekkel, lelkes öröm és ohajjal az elnöki szék állandó elfoglalására fölkérte, mit a közgyűlés teljes megnyugovására el is fogadott. (Éljen)

A két alelnökre tkt. idl. Dávid Istváné (s és méltóságos Jöcsa Jözsefné urasszonyok egyhangulag választattak meg; de utóbbi gyengekedése miatt a megiszteltetést el nem fogadhatván — szentleleki: Kovács Péterné asszony köz felkiáltással alelnöknek megválasztattott. (Éljenek)

Pénztárnoknak: tkt. Fejér Lukács, — tárnoknak: t. Vertán Jánosné, — főjegyzőnek: Bálint László, — aljegyzőnek: Kovács Lajos — Barnabás, és Szöke Dániel — szintén közfelkiáltás utján megválasztattak. (Éljenek)

A mi a — 40 tagu nagybizottságot illeti: arra nézve kölcsönös eszme csere után a gyűlés abban állapotodt meg, hogy 20 tag a központból, 20 pedig a vidékből választasson. Ugy is lett. (Lásd aug. 15-ik jegyzőkönyvet.)

Az egyleti igazgató kinevezése az alapszabályok 6-ik §-a értelmében püspök urunk ő nagy méltóságának lévén fentartva — örömmel jelenthetem, hogy e szép, de terhes tiszt m. Bálint Károly cz. kanonok, ker. főesperes — plébános urnak jutott osztályrészü. (Éljen)

Ekként megalakulván az állandó bizottmány, rögtön az alapszabályok 22 ik §-a értelmében — a tartandó évi tárlatról tanácskozott, melynek eszközésére a bizottságot kérte föl.

Ez alkalommal vette a gyűlés öröndetes tudomásul azt, hogy a nemes lelkű elnök báróné az egylet javára letett 100 frt. eredeti alaphoz még 100 frttal járulván, annak 200 frtos alapító tagja tett.

*) Tárgyalmasz miatt késett.

Ugyane gyűlésben vétetett köszönetteljes tudomásul, Somogyi kapitányné ó nagyságának -- az egyelet alapító tagjai közöi lett belépése 100 firtal kötvényben. Végre bemutatattak a gyűlésben a pénztári naplók részvényesek, adakozók könyvei és egy csinosan kiállított jegyzőkönyv.

(Vége következik)

CSABNAK.

Szilveszter-éjszakáján. *)

(Egész képek az előlőlről.)

Ködös, nyirkos téli nap. A lúszkos utak szélein és a sárnak felületén oly fénytelen szürkés a hólepel, mint igazán a szemfödő. A kétes homályban nincs semmi távlat, semmi árnyék, semmi fény; föld és ég egyaránt csak egy ködtömeg.

A ki az utcán van, siet hazafelé vagy legalább barátságos szobába s iriglyi azt, kinek nem kell kimozdulnia; hoi -- ha magánosan is -- elmereng a kandalló tüze mellett.

Elmerengek én is. Hisz egyedül vagyok, magányomat nem háborgatja senki sem; -- kinek is volna kedve magányos, beteg emberrel tölteni a Silvester-éjt? Mindenki vidámabb társaságot keres, hol a zajban feledheti a mulat s erősebben remélhet a jövőben.

Csak én vagyok magamban, e egyedül; még szolgám is elkéredzett, hogy kis lányát elkísérje a nógyelet „krisztikindli estélyére“, hol a szegény tanuló gyermeknek ruhát, könyvet, oltványt osztanak ki. Legyenek áldottak, kik jót cselekednek!

Egy gyermekkori barátom van, ki, míg viláddáman fölthettük a Silvester-éjt, -- mindig velem tartott; most a szomszéd faluban összegyűjtött vig barátságba sietett, hol a pohár, kocka s vig dal közben jobban repül az idő, mint egy magányos beteg ember társaságában.

Egy gyermekkori kedvesem is van, ki félve, remegve az „illel szabályaitól“, úgy titkon „látta“, hogy vajjon hogy vagyok, míg jár más rokonok látogatására.

De azok igazán meg is érdemlik; megérdemlik a legigazabb részvétet és vigaszt, mert nem érdemelték annyi fájdalmat.

Pényesen világotított palotának termeiben nagy léptekkel jár keresztül-kasul egy magas férfi. -- Szemei nyugtalanul tétováznak; magas homlokát gyakran simítja végig hideg kezével s ujjával szeméit is megtörli. E percben nyílik a terem ajtaja s vidáman szalad azon át hozzá a világ legkedvesebb kis leánya; fúrtós fejét felémeli hozzá, teli, üde arcát fekete szakállába rejt s úgy mondja el panaszát azon kedves motyogó beszédél, mely a világon a legkedvesebb szólás. -- Cs jönnék a kis leányka után a már nagyobb fiuk, kik közül az idősebbre atya aggódva tekint és kérdi, ha még mindig oly erősen köhög-e.

S távol ezen helyütt, egy nagy város zajában magányos szobában ül a nő, az anya és virraszt beteg fia ágyánál. Ő maga is beteg, évek óta sorvasztja egy láz; de most mégis fenn van, mert az anyai aggodalom erőt ad a gyenge testnek s kétkedő remények között lesi hának minden mozdulatát.

És még távolabb helyen, egy szűk völgynyílásban fekszik egy kicsinyke falu; ezen faluban, szép nagy kerttől övezve van egy ősi urlak, melynek egyik kis részében van mostan csak világ és olyan suttogó csendesség. Egy még fiatal lány fekszik ott beteg az ágyban. Szép vonásain felismerhető, hogy már régóta fekszik és szenved. Mellete ül egy tisztas uri nő, ki annyi szeretettel ügyelmez lányára, de mégis gyakran elméláz a nyagot sohajt fia, menyé, lánya és unokája után, kik mindnyájan, távol egymástól, betegek és szenvednek, mint az ősi szőlőtől szétzilált levelek.

LEGUJABB.

Tiszánál nagy számmal megjelent a szabadelvű párt. Csáky üdvözölő beszédében mondá, hogy a mult év a küzdelem éve volt s a jelen sem lesz a nyugalom, olyan fértára van szükségünk, mint te, ki erélyedről, alkotmányoszerű és a szabadelvű fejlődés hívének ismeretes; légy bizalommal hozzánk, mint mi hozzád.

Tisza Kálmán kijelenté, hogy teljes bizalmat helyez a pártban, őszinte lesz, kívánja, hogy nehéz küzdelmekben a siker az országó legyen.

A fővárosi köldöttösgnek Tisza a következőket mondá: A főváros javát mindig akará, mert az országó is az.

Ghyicnél Falk hangsúlyozta, hogy ó pártunk támasza is, ha az alkotmány megtámadatnék; a nemzet egyhangú akarattal Ghyici tolmácsolja.

Goróvé hangsúlyozá a párt összetartását.

Wahrmann tisztelgő választóinak kijelenté, hogy egyik ellenzékhez sem csatlakozhatik, mert velők egyet nem ért s csak az okkupáció miatt vált ki a pártból s ha ez törvényyő lesz, nem ellenzékessedik.

KÜLÖNFELÉK.

— Potsa József, háromszékmegei főispán urat súlyos csapás érte. Tegnap délben egyik reményteljes, 13 éves fia József, Brassóban inlázban meghalt. A szeretett gyermek mellett hiába állt őrt az édes anya, hiába volt az apa aggdó figyelve, az orvosi tudomány megkettőztetett szorgalma: a kedves gyermeket nem lehetett az élet számára megmenteni. A mélyen lesújtott apa és anya veszteségét együtt érezzük mindnyájan. Lejjék az oly érzékeny megpróbáltatásnak kitett szülők vigasztalásukat az általános részvéiben, melyet e gyászos eset keltett. A korán kiszenvedett ártatlan gyermek pedig nyugodjék csendesen az anyaföld kebelében!

— Bálkóntó. A sepsi szentgyörgyi jótékony nógyelet folyó hó 18-án közvacsorával összekötött táncostélyt rendez. Az előkészületek már javában folynak. Jövő számunk részletesebb értesítést hoz e tárgyban.

— Kinevezés. A magyar királyi igazságügyminiszter Kelemen Imre közvacsorahelyi kir. törvényszéki inrokt a sepsi szentgyörgyi kir. járásbíró-sághoz segédtelekkönyvezetövé nevezte ki.

— Rudolf trónörökös mint író. „Tizenöt nap a Dunán“ e cím alatt nem rég egy vaskos kötet jelent meg Bécsben (németül), melynek szerzője Rudolf főherceg, az osztrák magyar trón örököse. A főherceg egy vadászati kirándulását írja le itt, melyet a mult tavaszon tett Bécstől le egészen a déli magyar határig. Bár a könyv csak szűk körben van elterjedve s könyvkereseti forgalomba épen nem bocsátottat, egy bécsi lapnak mégis sikerült hozzáférni s ez most ismertést és mutatóvnyokat közöl belőle. A könyv a következő ajánlással van ellátva: „Lipót sógoromnak, a derék vadászának, hű barátságával ajánlv. 310 lapra terjed s gondosan készített tartalomjegyzék és előző van hozzá írva. Anyaga 15 fejezetre oszlik, megfelelőleg a kirándulás 15 napjának, mely 1878. april 22 től május 7-ig terjed. Tartalmáról az ismertető lap azt írja, hogy eleven tollal, sok könnyedséggel, a tudományos részletek pedig kellő alaposággal vannak írva s egyes helyei finom észlelő tehetségről tanuskodnak. Különösen az ornithologiai részek oly tudományos megfigyeléseket tartalmaznak, melyeket a szak tudós is érdeklél olvashat.

— Báró Szentkereszty Béla menyegzőjéről következőket írja a „Buk. H.“: „Valóban csodáljuk, hogy a bukaresti sajtó, mely gyakran oly kicsiséget is felemlít, a Florescu-Szentkereszty házasságot minden megemítés nélkül hagyta, még a fehér (konservatív) lapok sem tesznek említést. Pedig már elmúlt két hete, hogy maga a metropolita ő szentsége a magyar mágnást a bojár urhölgygyel -- most magyar urnó -- megeskette, és Bukaresten még mindig beszéd tárgya; ez annak a jele, hogy e házasságot nagy jelentőségűnek tartják, és még sem tettek a lapok említést. -- Bukarest e században nem látott még oly fontos menyegzőt, 400 magánfogat és bércoksi honya a serindartemplomhoz a vendégeket és kíváncsi nézőket, -- több mint tízezer ember sereglett össze, részint a magyar mágnásokat a pompás magyar díszruhában láthatni, részint pedig Florescu tábornok ur iránti rokonszenvből. Míthogy a bukaresti lapok a magyar vendégek neveit nem említették fel, nem lesz talán felesleges, ha t. olvasóinkkal a december 10-én megjelent magyar daliák neveit tudatjuk: Báró Szentkereszty Zsigmond (örömapa), br. Szentkereszty Béla (vőlegény), gr Bethlen Gábor, Nagy-és Kis-Küküllőmegyék főispánja, gróf Teleki Sámuel m. kir. honvédhuzárszázados, Bajsai Vojnicz Géza m. kir. honvédszázados, gróf Bethlen Márkus, báró Apor Gábor és báró Szentkereszty Pál. A magyar hölgyeket gr Rádayné szül. Szentkereszty Mária baronessé és Szentkereszty Anna baronessé képviselték. Az esküvő utáni ebédnél az új asszony magyar díszfőkötőben ült. Mé ugyanazon este el is hagyták Bukarestet. A vendégek 11-én este távoztak. Ugyanazon a napon Creculescu urnónél fényes ebéd volt, ebéd után gróf Bethlen Gábor művészielt játszott el néhány magyar népdalt, mi a hallgatókat nagyon elragadta. Florescu Sándor ur több szenatornak ki is jelentette, hogy szebb, és szívehez szölobb zenét a magyarnál még nem hallott.“

— A marosvásárhelyi királyi táblánál ünnepély volt december 31-én. A királyi tábla teljes üléseben, az összes kir. táblai bírák, fogalmazók és kezelő személyzet jelenlétében ekkor adatott át Antalffy Gábor kir. táblai bíróknó ő felsége a király által jóváhagyott nyugdíjaztatási okmány, melyben 40 évi hó és lelkiismeretes szolgálata után, egész füzetével nyugdíjaztatott Báró Apor Károly kir. táblai elnök emelkedett szellemű beszéd mellett kártársai elismerését és jó kívánatát fejezte ki, a mit a már nyugalmazott kir. táblabíró megható szavakkal köszönt meg. Az isten éltesse még sokáig!

— Köszönetnyilvánítás. Tek. Jánosó Albert urnak, ki egy jó tanuló szegény fiúnak egy nadrágot és mellényt, tek Wollenreiter János urnak, ki 15 szál cseréft és tek. dr. Cseh Károly urnak, ki két könyvet -- saját műveit -- és 12 darab ásványt ajándékozott a sepsi-szentgyörgyi „Székely Mikó tanodának“, -- hálás köszönetet mond az előjárásáig.

— IX. közlemény a Boszniában elesett harc-cosok családjai részére kegyadományokról: Potsa

Gyula kézdi-felső járási szolgabíró által beküldetett: Soosmező község részéről 14 frt. 21 kr., Pe-selnek község részéről 1 frt. 44 kr., Barabás (Ger-gely) körgyűjtően 2 frt. 35 kr. -- összesen 18 frt. o. ért. -- S. Szentgyörgy, 1879. jan. 2.

Potsa József, főispán.

— A sepsi-szentgyörgyi jótékony nógyelet dec. 31-én felállított karácsonyjához az alább közöltötek voltak szívesek becses adományokkal járulni. Meg-jegyvezük még multkori tudósításunk kiegészítésül, miszerint a mondott alkalommal összesen 60 szegény gyermek részesült ruházatban s 20--20 kr. pénzsegélyben, ezenkívül négy 2--2 frt s egy 1 frt pénzzel is segélyeztetett. A karácsonfan adakozók neveit örömmel tesszük közzé a következőkben:

1) A s.-szentgyörgyi jótékony nógyelet 9 pár csizmát, 17 shawlt, 10 db szoknyát, 10 db felsőt, 10 pár harisnyát, 20 sing gyelesot. 2) Potsa József főispán ur, 10 frt. 3) Cserey Jánosné elnök, 15 drb keszkenőt, 12 drb. zsebkendőt, 6 ingnek ruhát és 1 frt. 4) Bogdán Andrásné alelnök, 1 rend ruhát nem való szövöet és 1 frtot. 5) Kelemen Lajosné alelnök, 2 posztó ujjának valót, 5 pár kesztyűt, 1 frt. 6) Bogdán Istvánné ellenőr, 1 rend ruhának való szövöet, 1 frt. 7) Sebestyén Sándorné ellen-őr, 10 drb. pogácsa, 1 kas alma, 1 frt. 8) Kókósi Endréné, 1 kalács, 1 frt. 9) Csutak Jánosné, 2 kö-tény, 2 keszkenő, 2 schawl. 10) Melik Jánosné, 2 keszkenő. 11) Künle Józsefné 1 frt. 12) Veres Gyuláné 1 frt. 13) Bernstein Márkné, 2 schawl, 2 hű-rászapka. 14) Kis Dénesné 2 schawl. 15) Nagy Istvánné tanítónő, 1 frt. 16) Bodor Domokos 1 frt. 17) Nagy Józsefné vendéglős, 1 sapka, 1 schawl, 1 keszkenő és gyömölcs. 18.) Lehrer Jánosné 1 do-boz cukertli, 1 kalács, 1 frt. 19) Botzenhardt Paulin, 2 schawl. 20) Kovács Gyuláné, 1 köntös, 2 kö-tény, 1 fehér cipő. 21. Csákány Sándorné, 2 kö-tény. 22) N. N. 2 keszkenő. 23) Dimény Ferencz, 1 sapka, 1 schawl, 1 keszkenő. 24) Bogdán Blanka, Bogdán Murika és Bogdán Istvánka 1 gyű-möcsel feldíszített karácsonyfát. 25. Málnási Antalné 2 frt. 26) Révai Lajos ref. pap 1 frt. 27) Császár Domokosné 2 keszkenő. 28) Gyárfás Julia 1 kesz-kenő. Közhírrétegetett S. Szentgyörgyön 1878. dec. 31-én. Gyárfás Lajos, főjegyző.

— Tisza Kálmán miniszterelnök Barabás Mik-lós által készített arcképre az ívek kibocsátása után mindjárt az első 24 óra alatt következők írtak alá: Antal Dónes 2 frt. Adler Henrich 2 frt. Antal Zsigmond 3 frt. Barthos Domokos 2 frt. Benke András 1 frt. Betegh Bálint 4 frt. Bikfalvi Ferenc 2 frt. Bogdán András 4 frt. Bogdán István 4 frt. Csabai László 3 frt. id. Császár Bálint 12 frt. ifj. Császár Bálint 1 frt. Császár Domokos 6 frt. Csutak Péter 2 frt. Dálnoki Károly 3 frt. Dévai János 1 frt. Domokos Benedek 1 frt. Fejér József 50 kr. Fogolyán Kristóf 2 frt. Forró Ferenc 5 frt. Gál Antal 1 frt. Geréb János 5 frt. Gyárfás Károly 1 frt. Gyárfás Lajos 2 frt. Gyárfás Samu 6 frt. Horváth László 5 frt. Jánosó Albert 1 frt. Kelemen Lajos 5 frt. Kósa Dávid 1 frt. Kosztán Gyöz-2 frt. Kovács Bálint 6 frt. Kőncsei Béla 1 frt. Kőrösi Károly 1 frt. Kufferstich József 2 frt. Künle József 24 frt. Málík József 2 frt. Melik János 1 frt. Mihály István 6 frt. Molnár Samu 2 frt. Nagy Károly 6 frt. Nagy Károly 1 frt. Nagy Sándor 1 frt. Nagy Dénes 1 frt. Ötvös Pál 5 frt. Pálffy Dani 1 frt. Pollák Mór 1 frt. Poisa József 10 frt. Sebestyén Sándor 1 frt. Séra Tamás 2 frt. Sikó József 2 frt. Sorbán János 6 frt. Sükösd Tamás 1 frt. Szentiványi Miklós 3 frt. Thuróczy András 12 frt. Veres György 5 frt. Pünkösti Lajos 5 frt. Eglma-yer Adolf 2 frt. Jakabos Simon 2 frt. A további aláírásokat lapunk egyik közelebbi száma hozza.

— Nők, mint betörő tolvajok. Bodzai Piri De-meter házá -- távollétében -- még a mult év szeptember havában felverték, mely alkalommal 370 frt. készpénze és 10 frt. értékű ingóságai lettek idegenítve. A vizsgálat, kutatás folyt, de a tényezőkné nyomára jöni nem lehetett, miglen a közelebbi napokban az ellopott tárgyak közül két tekeres vászon bodzai Muntean Nicánénél megtalál-tatván annak szerzés módja iránt kérdőre vonatott. Előre még azt is tagadta, hogy a tény elkövetéséről tudomással bírna, azonban leánya a 16 éves Munteán Maruca a büntény végrehajtását körülmé-nyesen előadta s azokon az abban való résztvétel beismerte. A betörést és tolvajlást a férj gnyába átöltözött Marika Nikulájné követte el, mialatt Munteán Maruca őrt állott. A lopott tárgyak gondosan elrejtettek, s midőn már a dolog felelésebe kezdett menni, csak akkor szedték elő és vitték véghez az elosztást, melynek örömeit kevés időig élvezhették, mert most a helyi kir. járásbírósg bírtonében tanulták meg amaz axiomát, hogy idegen vagyonhoz nyulni tilos.

Betörés. Zaláni Ilyés Dénes a most leltűnt év utolsó napján pénz szükségben lévén, zavarán segítenő, betört a Szabó Dávidné pincéjébe, honnan 33 frt. 10 kr. értékű ingóságokat idegenített el. Tényét, a mi ritkaság, ónmaga fedezte fel, minek folytán bekísérletett a szentgyörgyi kir. járás-bírósg bírtonébe, hol méltó büntetését veendő.

— Ugyan a mult év utolsó éjjelen Simon Sámuel Bikfalva községi jegyző ablakán belöttek. Az uzoni szolgabíró a helyszínen a rendőri előviz-gálatot azonnal megejtette, minek következtében Kése Dénes, mint a tény elkövetésével gyanúsított, vizsgálati fogságba helyeztetett.

— Kőrispataki id. Bedő Mózesnek ez év első

napján addig, míg a templomban volt, záros lak-
telkéről két disznóját ellopták. A nyomban folya-
matba tett vizsgálat kiderítette, hogy a két disznót
id. Bedő Mózes jogelődje Szabó Lajosné szül. Ba-
log Juliánna lopta el és eladás végett kálnoki Gyön-
gyösi László disznóőrája hajtotta.

— A gyermekkerti taneszközök megszerzésére
mr. Szász Károly ur emberszerető fáradozása foly-
tán gyűlt a következő összeg: Künle Józsefné 2
frt. Szász Károly, Betheg Bálint, Görög István,
Csutak János, id. Császár Bálint 1—1 frt. E. B. 20
kr. N. N. 10 kr. Összesen 7 frt. 30 kr. Ehez járul
2 frt. 15 kr. A kisdudvoda javára marad 9 frt.
45 kr. — Nagy Olivia, gyermekkertésznő.

— A gödöllői mszterium annál homályosabb
kezd lenni, minél több pozitívnek látszó adatot,
vagy cáfolatot hoznak róla forgalomba. Van olyan
hír is, mely teljesen megcáfol mindent, egy a gö-
döllői paraszt följelentését, mint a Gödöllőn tett
nagyobb mérvű rendőri intézkedéseket. Egy éjjeli
bécsi távirat viszont azt jelenté, — hogy a minap
elfogtak egy embert, ki azt mondta volt, hogy
merényletet akar elkövetni. A „Presse“ azt jelenti,
hogy ezt az embert, ki a gödöllői históriában gya-
nus, nem is Ausztria Magyarországban, hanem
Szász Altenburgban fogták el, azon nyilatkozata
alapján, hogy ő egy „uralkodógyilkos-szövetség“
-nek a tagja, s a sors most őt jelölte ki. A „N. W.
Abendbl.“ egész „budapesti rejtelmek“ et tud elbe-
szélni Thaisz főkapitány ur jelentése alapján.
Konstatálta volna azok szerint, hogy néhány,
Ausztriából és Németországból az utóbbi időben
kiutasított szociáldemokrata Magyarországra s ki-
vált Budapestre jött. Egy a korzón levő kávéház
hátsó szobájában, valamint a császárfürdő éttermé-
ben is az utóbbi időben ismeretlen személyek gyü-
lekezeteket tartottak, francia nyelven társalgván.
A rend őrgyűzők a hiányos kiejtésből konstatál-
ták, hogy ezek az urak nem franciák. Továbbá
egy kisebb budapesti szállodában „J. és Z.“ urak,
állítólag Dél-Magyarországból jöven, vettek la-
kást s feltűnően sok levelet kaptak Belgiumból
Svájcból, Németalföldről és Londonból. A két ur
azonban ismét eltávozott a szállodából. Dec. 19-ikén
meg a budai várbán „vett szemre ölyvként a san-
da gyanu“ néhány embert, kik ő Felségeik szoká-
sai után tudakozódtak, sőt elég vakmerően ily kér-
désekkel közeledtek a fegyveres katonai őrköz-
és. Két nap mulva hasonlóan vették észre a gödöl-
lői kastély körül is. Egy ember, ki hóna alatt
papírtartót hordott, sokáig barangolt a kastély
körül, azt mondván, hogy ő tájképfestő. Sokféle
kérdést intézett a kastélybeli személyzethez, s kér-
kezte, hogy vannak-e a parknak érdekes részle-
tei s szabad-e azokat lerajzolni. A várkapitány
ezt bemozdította, azt is, hogy vázlatai vannak s csak
tisztá papíros hord hóna alatt: a várkapitány te-
hát jelentést tétetett a csendőrbiztosnak, s ez aztán
éberben őriztette a kastélyt és környékét. Másnap
a gyanus egyén nem ugyan a kastély környékén,
hanem Hatvanban volt látható s a vasuti személy-
zettel lépett érintkezésbe. Az udvari hivatal részé-
ről semminemű különös óvó intézkedések nem té-
tettek. Az udvar átköltözésekor megerősítették
ugyan az őrséget s a bécsi udvari őrségből is hoz-
tak Gödöllőre egy csapatot; de ez nem kivéte-
les intézkedés, mert az őrséget mindig meg szok-
ták erősíteni, valahányszor az udvar Gödöllőre köl-
tözik. A felségének feltűntek a csendőri mozgalmak,
s midőn ezek miatt tudakozódott, jelentést tet-
tet nek. Teljesen nyugodt maradt s egy ízben
azt a megjegyzést tette, hogy a rendőri közegek,
ioegessé levén a merénylet-láztól, tulbuzgóságuk-
ban messzemenő óvó rendszabályokat tettek.

— Megnyugtatósul értesítettnek az illető t.
szűk, hogy a kolozsvári állami tanítónőképzede
bennlakó növendékei között ünnepek előtt lábra

kapott diphteritis — habár fájdalom, áldozat árán,
— teljesen megszűnt; mindazáltal elővigyázatból
a szünidő meghosszabbították s a tanítás egy a ké-
pezedei osztályokban, mint a gyakorlatiskolában csak
január hó 15 én fog megkezdeni. Kolozsvárt, 1878.
évi december 31-én. Kozma József, m. k. igazgató.

— A cár haragja. A nyugtalanságok, főleg pe-
dig a tanulók tüntetése a cár és trónörökös közt
föltette heves és szenvedélyes jelenetekhez szolgá-
latait alkalmat. Bármennyire iparkodtak ezen je-
leneteket elűkölni, ma egész Pétervár tudja, hogy
a cár, midőn a koronaörökös a tanulók kérvényét
éles szavakkal támogatta, dühtől elragadtatva a
Czarevits trónörökösét sétatbotjával megfenyegette.
A cár a nagy ingerültség miatt lebetegedett — a
trónörökös pedig palotájában, melyet rendőrök és
zsandárok állnak körül, fogva tartatik.

— A férj bosszúja. Szomorú eset történt mult
vasárnap a Rue Vintimille, Páris egyik legelőkelőbb
negyedének egyik házában. Fél év óta lakott itt a
35 éves Fillette fiatal nejevel. Azon este a házban
lakó vendéglistát meglátogatta Fillette és feltűnő
sürgősen követelte az élelmézésért szóló számlát;
azt monda, hogy ha rögtön nem adják, meglehet
elkésnek vele. Kifizette a számlát, s aztán sem őt,
sem nejét nem látták többé. Két nap mulva, midőn
lakásán nem látták, gyanakodni kezdtek és ren-
dőség segélyével feltörték az ajtót. Iszonyu táványt
tárult a belépők szeme előtt: az első szobában fe-
kűdt Fillette nejeének holteste, egy ingben, vér-
ben uszva; mellette teljesen feltöltözött férjének
holteste, még a kezében szorított revolverrel; a
másik szobában harmadik, holtest fekűdt: a házi-
baráté. Mindhárom revolverlövés által ért véget.
A szomorú eseményről elegendő felvilágosítást adott
a szomorú szituáció. Fillette hütlenségén kapta ne-
jét, s először a csábítót, aztán nejét és végül magát
lőtte agyon.

— Semmisem új a nap alatt. A pekingi hivata-
los lap egy khinai levelét közli, ki azt állítja eb-
ben, hogy a telefon már a 962. esztendőben ismeretes
volt s egy pekingi lakos találta föl.

— Földrajz az elemi népiskola III. osztálya
számára, írta Bartha Béni, tanító. Ezen könyv,
a mint korábban jelezve volt már megjelent és káp-
ható, Pollák M. könyvkereskedésében S.-Szentgyő-
n, ára 25 kr. Jó lélekkel ajánljuk a t. tanító urak és a
t. iskolazárékek becses figyelmébe a megjelent föld-
rajzot, anyival inkább, mivel ezen helyes módszer-
rel irt s pedagógiai ügyességgel összeállított tan-
könyv a székelyföldön, de főleg Háromszéken nem
csak házagot pótló, hanem egyuttal a tanítás jó
eredményére nézve is hasznos szolgálatot tesz. E
könyv fokozatosan vezet be növendékeket a föld-
rajzi előismeretekbe, mely után a térkép rajzolta-
tása, ismertetése, olvasása következik. S ily be-
vezetés után Háromszék megye részletesen s Erdély
elég terjedelmes alakban van földolgozva. (Bekül-
detett.)

„Koszora“ címen a Petőfi-társaság januártól
kezdve egy havi különyt ad Szana Tamás szer-
kesztése alatt Az első füzet már megjelent párat-
lan szépségű kiállításban, mely a Franklin társu-
latnak valóban diszére válik. Mellékletül Petőfi
Sándor arcképe hozza, mely a költőnek dr. Beli-
csay Imre birtokában lévő egyetlen fény képe
után van másolva. A füzetet Jókay „Maguk ketten“
címmű elbeszélése nyitja meg adaléku a Petőfi-
korszaka. Vannak benne Endrődynek, Balázsy S.-
nak, Szana Tamásnak, Kertbenynek értékes mű-
vei. Fokozza e füzet érdekelttségét Petőfinek egy
kézirata, mely valóban kedves emlék a kegyetes
utókor előtt. E szép vállalat méltó a társasághoz,
melyet képvisel. A „koszora“ megrendelhetők Raut-
mann Frigyesnél Budapestben, ára egész évre 10
frt, félévre 5 frt.

Erték- és váltó-árfolyam a bécsi es. kir. nyilvános
tőzsdén január 3-án.

Magyar aranyjáradék	83.05
„ kincstári utalványok I. kibocsátás	—
1860. államsorsjegy	73.35
Osztrák nemzeti bankrészvény	114.80
„ hitelintézeti	780.—
Magyar hitelbank	223.75
Ezüst	100.—
Cs. kir. arany	5.57 1/4
Napoleon'or	9.35
Német birodalmi márka	57.60
London	110.75

Felelős szerkesztő: Málk József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Pályázati hirdetés.

Angyalos, Besenyő és Eresztevény község-
gek külön segédjegyző alatti csoportja alakul-
ván, a 200 frt évi fizetéssel összekötött segéd-
jegyzői állomásnak választás utjáni betöltésére
pályázat nyitattik s utasítatnak pályázni kívá-
nók ebéli kérvényüket 1879 évi január 15-ig
alólirhoz beadni

Sepsi-Szentgyörgyön, 1878. dec 30.

Br. Apor Gábor,
szolgabíró

2 - 2

Pályázati hirdetés.

A Kisborosnyó, Feldoboly és Egerpaták
községekből alakított csoportban üresedésbe
jött körjegyzői állomásra évi 400 frt. fizetés és
természetben lakással pályázat hirdettek.

Az 1871. évi XVIII. t. c. 74. §-a értelmé-
ben felszerelendő pályázatok jövő 1879. évi ja-
nuár hó 12-éig alólirhoz beadandók.

Uzon, 1878. dec. 29.

A háromszékmezei sepsi felső járási szol-
gabíró

Tompa Miklós,
szolgabíró.

2 - 3

Hirdetmény.

Bereckben a városi tanács alatt levő ven-
dégül 1879. 80, 81 és 82 egymásután követ-
kező 4 évre folyó évi januárhó 12-én. d u
3 órakor, nyilvános árverés után haszonbérbe
kiadatik, mire érdekeltek ezennel meghívatnak
Az árverezési feltételnek a városi tanács-
háznál megtekinthetők.

Bereck 1879 január 2.

A városi tanács:
Gábor Imre,
polgármester.

1—3

A J Á N D É K O K R A

különösen alkalmas cikkek

nagy választékban érkeztek

és rendkívül olcsó árban kaphatók

POLLÁK MÓR könyvkereskedésében.

Elfogadtatnak egyszersmind a közeledő ujévre
minden nyelven megjelenő füzetekre és hir-
lapokra előfizetések bolti árban.